

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

Ik ben niet aandpant Kostjes, ik ben niet Mark-Marie Huybrecht.
Welkom bij Mark-Marie en Aaf, vind je iets?
Hoeveel sterren geven wij afschrijd?
Ja, mensen, ik vind het best wel ingewikkeld omdat mensen nu zitten luisteren en denken dat het leuk zou zijn om te luisteren en dat het absoluut leuk is om te luisteren.
We hebben wel een beetje slecht nieuws, is dat we ermee ophouden.
Ja, met de podcast.
Ja, met de podcast komen allemaal andere podcasten in de plaats, maar...
Gaan we straks ook nog vertellen.
Wij zitten een beetje in een Niek en Simon-achtige verhaal.
Weet je niet wie die Niek is in de Niek en Simon?
Nee, maar dat tijdstijd leren.
En we houden samen mee op.
Ja, we houden er mee op.
We gaan ieders ons eigen weegs.
En we hebben natuurlijk twee jaar, iets langer dan twee jaar, samen gewerkt.
En op een gegeven moment denk je, wat is er nog meer in de wereld?
Ja, precies.
En toen bleek daar best wel veel andere dingen in de wereld te zijn, dus daar gaan wij nu mee spelen.
Daar gaan we mee aan de slag.
Daar gaan we met andere mensen spelen.
Dus dat is even de pleister die eraf moest.
Precies.
En ik...
Dus je gaat allemaal weer op je stoel zitten, want het komt allemaal goed.
Precies, dus als we nu gaan zeggen van hoe was jouw week.
In mijn geval beheerste dit wel mijn week.
Ja, want...
Ik bedoel, we gaan niet de hele aflevering hier over praten natuurlijk.
Nee, hoor.
Dat is een beetje saai voor de mensen.
Het thema is wel afscheid, want dan kan je heel veel over zeggen.
Maar ja, het is natuurlijk best wel spannend zoiets, en ook moeilijk.
En zenuwslopend, wat anders vind ik.
Dus ja, dat was wel een belangrijk item in de week eigenlijk.
Nou ja, dat besluiten hebben we al iets eerder genomen.
Maar de aanloop naar een laatste aflevering, dat is niet niks.
Nee, ik vond inderdaad de laatste weken echt wel een aanzag op ons alle twee, volgens mij.
En dat is daarom is het ook prima.
Dus het is ook terug afscheid, maar goed, dat gaan we straks als we in de thema afscheid zitten.
Dat gaan we daar wel.
Soms kan het ook goed zijn en prima zijn, en dat je het snapt enzo.
Dat wil nog steeds niet zeggen dat je het allemaal even leuk vindt.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

Maar ja, dat dingen gebeuren zoals ze gebeuren.

Ja.

En we hebben natuurlijk twee jaar hartstikke leuke jaren gehad.

En heel erg leuk.

Ja.

En we hebben ook heel veel, eigenlijk alleen maar hele leuke luisteraars gekregen.

Heel erg.

Ja, ik moet eerlijk zeggen, onze luisteraarsbasis is superleuk.

En ik vind ook zo die comments enzo, dat ze daar zo altijd lief in zijn.

En ook met het probleem, als mensen worden geholpen met het probleem.

Ze zijn eigenlijk nooit naar de mensen en altijd proberen ze iemand te helpen.

En wij horen, krijg ik ook heel veel terug, de mensen die het probleem hadden er echt mee geholpen zijn.

Ja, vaak ook door die comments.

Ja, precies, vooral helemaal niet de comments die we allemaal hebben gezegd.

Nee.

Ook, maar je krijgt zomaar honderd adviezen van aardige vreemden die je niet kent.

Ja.

En daarom is het leuk, want als je dan het probleem hebt, het is eigenlijk ook een gesprek met jezelf.

Want je kiest daaruit wat iedereen zegt.

Oh, dat zit wel iets in, dus je kiest je eigen werk erin, dat is goed.

En dat was ook als dingen over de podcast vertelden, dat wij dat altijd een hartstikke leuk hebben gevonden.

En heel erg daarvan genoten hebben.

Ja.

Maar goed, het is niet zo dat er niks voor in de plaats komt.

Ik ga door met Issa Hoes, die ik al meer dan 30 jaar ken.

En wij hebben de eerste, Issa en ik hebben de eerste op 29 april al.

Ja, dan hebben we de koninginzaar gehad en dan beginnen wij met frisse moed met Mark-Marie en Issa Vindiet.

En dat is op dezelfde podcast-pagina als dit.

Ik ga twee podcasts maken met Lies Vissgedijk, dat vind ik heel leuk.

We beginnen op zaterdag 6 mei met Aaf en Lies los en het wel weer op.

En die podcast komt om de week online, overal waar je hem wil luisteren, kun je hem luisteren?

Ja.

En dan hebben we op woensdag om de week op Podimo ook nog een podcast.

En die heet Aaf en Lies pakken door.

Bij die andere weken, Issa en ik zijn de ene weker en jullie zijn de andere weker en dan zijn Issa en ik weer.

We wisselen elkaar keurig af.

Maar nu gaan we gewoon nog een mooie laatste aflevering maken.

Altijds, dat zeg ik nu, dat hoop ik.

Ja, vast wel.

Over afscheid.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

Over afscheid.

We hebben ook zelfs in deze, terwijl het schripp aan de haven staat en aan het vertrekken is, hebben we toch nog een suikerfamilie.

Een sofa-company.

Nou ja, de sofa-company.

Die had dat toch ook niet verwacht.

En afscheid.

Waar zit je dan heerlijk erin?

Dan in een lekkere bank.

Ja, precies.

Ja.

Ik weet ook wel weer fijn dat we gewoon nog even wat suikerfamilie over de volk hebben.

Toch?

Dat is wel heel kaal.

Ja.

Ja.

En dat is een nersvenor.

We waren een keer heel kort even.

We waren een keer in Thailand.

We waren een keer in Thailand en toen gingen we weg bij dat ding was op het eiland.

En toen stond, toen moesten daar de hele bedieningen op de kade staan om te zwijnen.

Oh, net als in de White Lotus.

Oh.

En we zaten gewoon maar met, in volgens mij zaten we met z'n twee in de bootje terug.

En die mensen, en die moesten dan helemaal tot je, nou ja.

Dat je niet meer zichtbaar bent.

Dat je echt niet meer zichtbaar bent.

Dus je hebt het gevoel dat je ook terug moet zwijnen.

Ja, natuurlijk.

Want het is natuurlijk stom om te denken, ja, ja, dag.

En dan gewoon doorgaan.

Dus je zit de hele tijd, dat je van mij mag het ophouden, je ziet, bij hun mag het al lang ophouden.

We zouden alle, een stampje, zij zouden 12 jaar geleden al mee op willen houden.

Ja.

Dus zij staan daar maar, en we staan allemaal elkaar, eigenlijk zou je moeten zeggen, voordat je instaat, jongens, eh, very good, but don't wave on too long.

It's very nice, just, and then I make a sign, and then we stop with the, maar dat doe je niet.

Want dat is ook een beetje banerend, dus het is, dus je houdt elkaar in, in, in, in de greep, eigenlijk.

We zijn nu, gaan nu gewoon drie kwartier zwijnen.

We gaan eigenlijk drie kwartier zwijnen.

Maar jullie hoeven niet terug te zwijnen, want we zien jullie niet.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

En we hebben hulp.

Dat is geld.

Elke stapte er iemand anders in het bootje, dus we, de Bo-Monde stapte in het bootje.

Dat is heel prettig.

Met, op de voorpaar je naar Quinty.

Ja.

Waar ik, waar ik natuurlijk een grote, eh, verpamme heb gehad, de afgelopen twee jaar een keer, over die, die bank die ik zei dat zij had, maar die had ze helemaal niet.

Dus dat bleek helemaal niet waar te zijn.

Ja.

Dus heb ik ook heel erg m'n excuus voor aangeboden, want als ik één ding supergoed kan, is m'n excuus aan bieden voor dingen.

Dus, eh, toch, dus, eh, vandaar dat, dat, dat, dat, eh, de Bo-Monde.

Hebben we de Bo-Monde met Quinty gevonden.

En we hebben ook een probleem, wat ook als thema afscheid heeft.

Oh.

Ja, zeker.

Dat vind ik wel leuk.

Ja, zeker.

We moeten allemaal een heel klein beetje in één sausje zitten.

Nou, ja, afscheid, ehm, dat doen ze don't.

Wat doe je wel?

Wat doe je wel?

Wat doe je niet bij een afscheid?

Ben je er goed in?

Is ook een goeie vraag.

Ben je goed in een afscheid?

Ja, dat vraag ik me altijd een beetje af.

Ik, ik, ja, ik zou zeggen nee, maar tegelijkertijd ja.

Want nee is gebaseerd op?

Nou, nee is gebaseerd op het feit dat ik vaak moet huilen bij een afscheid, dat ik er heel erg tegenop kan zien, dat ik mensen heel erg kan missen.

Maar ja, wie heeft dat allemaal niet?

Dat lijkt me eigenlijk helemaal normaal aan reacties.

Het is ook wel weer zo dat als ik bijvoorbeeld de paar keer in mijn leven dat ik in een andere land ben gaan wonen, ging ik dan ook wel weer volle zijlen vooruit daar.

Ja, ja.

Of bijvoorbeeld met mijn zus, nou ja, die hoef ik niet echt afzij, maar die woont in Amerika.

Dan kan ik heel goed medielen, dan gaat ze weer terug en dan denk ik oké, dan zie ik je over een jaar weer.

Precies.

Dat kan ik gewoon.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

Dus eigenlijk...

Ze is niet weg.

Ze is niet weg.

Ik kan er altijd feestime.

Ze bestaat gewoon.

Ja.

Dus eigenlijk ben ik er misschien ook best wel goed in, denk ik wel eens, terwijl ik zeg dat ik er slecht in ben.

Je ziet, je ziet als mensen zijn, ik vertrek en dan gaan ze net in België over de Nederlandse grens gaan zijn BNB beginnen en dan staat die familie daar nou afscheid het nemen, zoals ze echt nooit meer zullen zien.

Of ze zo'n kraat erin springen met de familie, dus het is echt dat ik denk, je bent, je bent toch...

Het is prima natuurlijk, ik snap heus wel, dat het een beetje emotioneel is.

Twee uur rijden maar.

Ja.

Maar die liggen er op de grond en die rennen achter die oudswanden.

Ja.

Een beetje, alles in verhouding zien, snap je dat je er zo in het toe kan rijden als het echt zo is.

En ik snap heus wel dat je iemand mist, dat snap ik ook wel, ik heb het ook.

Maar dat is soms zo dramatisch.

Ja, dat kan heel dramatisch zijn.

Ja, wel laatst zag ik er eentje over een stel en die ging helemaal boneren een huis maken van oude garagedeuren.

Ik vond het nogal een onderneming, wat ze deed ook helemaal zelf.

En ze deden in garagedeuren hier in Nederland.

Nee, zij had al een hoop garagedeuren opgespaard uit zijn carrière.

Zij was kapster, dus zij moest nog helemaal leren hoe je van garagedeuren en huis ging maken.

Die namen afscheid en toen vond ik iedereen vrij rustig door onderte, terwijl ik dacht, nou, zij gaan wel echt ver weg.

Ja.

En dat is denk ik ook per familie anders.

Het was wel zo dat later viel het kortje wel bij die ouders, van jeetje, ze zijn wel echt heel ver.

Haha, ja.

Ja.

De personen genend, ze hebben even nodig, nee.

Maar dat gebeurt natuurlijk.

Ja, ze komen helemaal niet meer langs.

Dat is helemaal niet leuk.

Nee, ik heb ook wel eens dat het overvalt ineens, dat je denkt, oh jee ja.

Dat is eigenlijk een heel erg moment of zo.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

Ja.

Ik ben bijvoorbeeld niet goed, ik zeg tegen alle mensen die denken, wat was dat raarlaat. Ik ben niet goed in afscheid op feestjes.

Dus ik ga het liefst de vierde achterdeur gewoon stiekem weg en dat hierin denk ik, wat is het?

Dat heet een irish goodbye.

Nou, ik ben van een irish goodbye, want ik hou helemaal niet van dan iedereen daag.

Daarin weet ik ook niet wie wel, wie niet, word ik aan de hand geven, ik.

Voor je het weet ben je dertig mensen aan het kussen.

Ja, meestal ga ik naar degenen die het feestje organiseert en dan zeg ik zeker.

Ja.

En die zeg ik dan, ik ga gewoon stiekem weg.

Ik zeg, we hebben nog wel contact.

Nee, dat zeg ik wel tegen degenen die het feest organiseert, anders denken ze, maar ik ben niet eens ergens van afgevallen.

Ja, die zit vast in de wc.

Oh, ik zeg niet tegen diegenen, ik ga stiekem weg, maar ik zeg gewoon tegen diegenen, ik groeit jou even, want ja, ik kan natuurlijk niet alle andere mensen nog goed, dat kan bijna niet.

En dan, dus het is niet zo van, ik ga stiekem weg, maar eigenlijk komt het er natuurlijk wel een beetje op.

Ja.

Ik was laatst op een groot feest en toen dacht ik ineens, ja, ik kan nu ook gewoon gaan en helemaal niemand dacht weg.

Oh, zo, ja, ja.

Ja, ik dacht, dan moet ik weer zoeken op dat feest.

Ja, als het heel groot is.

Ja, dan weet je waar staat die, waar staat die en dan moet je mensen gaan bellen, wat een onzin.

Als ze het concert gewoon afhuren, ja, dan ga ik ook niet, dan ga ik gewoon naar huis.

Nou, dan ga ik gewoon naar huis.

Ja.

En dat is ook wel, best wel lekker eigenlijk.

En vrij snel meestal.

Heel snel.

Want ik ben niet iemand die heel lang op een feestje, nou als ik al naar een feestje ga, dan heb je het heel snel vanaf het feest.

Nee, ik was wel heel lang gebleven.

Nee, nee, ik ben eigenlijk helemaal, natuurlijk, ik heb het wel vaker over gehad.

Ja, je houdt niet van zo veel feesten.

Ik houd niet van feesten eigenlijk, dus als ik meestal kom ik niet, en dat is fijn dat mensen dat weten, want die denken dan, die zeggen ook heel vaak erbij, ik nodig je uit dat je weet dat je je uit wilt houden, maar je hoeft niet te komen.

En dat is super fijn, want dan voel je jezelf in ieder geval niet opgelaten.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

Want ik wel heb qua afscheid, ik heb het nu even over het ultieme afscheid, namelijk dat mensen niet meer leven.

Dood.

Dood.

Begravenissen, zelfs mensen die ik niet heel goed heb gekend, ik vind dat echt hartstikke moeilijk.

Ja.

Ja, terwijl soms is het echt iemand die ik acht keer heb gezien in m'n leven.

Nou, maar dat heeft te maken met onverwerkt verdriet, wat je zelf gewoon hebt.

Oké.

En...

Fijn dat je er even zegt.

Ja, nee, maar ik zeg het maar bij schrijven, nou open, want dan weet je straks niet meer.

Dus je hebt heel veel onverwerkt verdriet waarschijnlijk.

Ja.

Klopt.

En het ligt aan het verdriet van anderen.

Ja, dat zien je ook heel erg.

Dus als iemand zit te huilen, bijvoorbeeld, weet ik wel, toen mijn oma, die kende ik gewoon echt niet, die hadden we wel eens een keer gezien, maar in het voorbij gaan of zo, nee, maar die had ik wel eens gezien.

De moeder van jouw vader.

De moeder van mijn vader.

En die was al lichtelijk dementerend toen ik het kon werken, zeg maar, toen ik haar...

En zij wilde ook nooit op haar kamer, dus wij moesten altijd ergens anders gaan spelen, want zij wilde het niet op...

Toen was dat het een biadaus.

Oh.

Maar toen was ze er al kwijt, zeg maar, dus die kende ik eigenlijk niet, maar toen zag ik mijn vader huilen en mijn tante, en toen, door dat verdriet, moest ik ook huilen.

Ja, precies, dat is het.

Dan hangt er gewoon een dek van verdriet over iedereen.

Ja.

En dan, ja, dan moet je...

Ja, dat zou ik bij Eva Brouw nog moeten huilen, zeg maar, dat zou ik toch erg vinden.

Ja, zie je toch, daar neerkje, en dan denk je je eentje.

Ja.

Je zou maar een neerkje meer neerkje blijven zijn.

En ook dat ik hier ben uitgenodigd, ik vind dat wel interessant.

Zijn die officieel begraaf, eigenlijk?

Eh, wat zou er anders met ze gebeurd zijn?

Gewoon de zee gegoooid.

Nou, officieel neem ik.

Ze waren natuurlijk in die bunken, daar hebben ze zelf moeten geblikt.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

Ja, maar ze daar gewoon laten liggen.
Nee, ze niet aanlaat liggen, maar hebben ze toen gewoon echt een soort officieel begrafenis of niet?
Nou, dat denk ik niet.
Nou, dat zou zijn gewoon...
Nou, veel zauw zit er in.
Ja, dat zit veel zauw.
Ja, dus...
Met zoveel film met vuur, en ook veel met as.
Met as.
Iets met vuur en as, en niet echt een leuke begrafenis.
En revie, nee.
Nee, dus die heeft een afschrijzende moment.
Toespraak en ziek, in het verhaal niet doorkomen.
Bloemen ook niet.
Ook niet.
En veel Russe.
Veel Russe.
En weer opgegraven.
En het lijkt wel heilig, maar goed.
Dat zijn het niet.
Dat zijn het zeker niet.
Maar goed.
Afscheid.
Afscheid.
Waarom hebben we gebleven?
Nou ja, dat afscheid altijd een soort, kan ook een mooi moment zijn.
Ik weet nog wel dat ik een beetje wel een beetje een zeik gegeven, maar het heeft ook wel iets in zijn, dat toen mijn moeder die verkreeg van iemand een kaart, en die gewoon een schip vertrekt, maar komt ook ergens anders weer aan.
Nou, ik geloof niet dat je dood bent.
Nee, want ja, moeder was dan dat schip.
Ja, het was dat schip, ja.
Maar je geloofde dat helemaal niet.
Nee, ik geloofde het niet.
Maar ik vond het beeld van een afscheid, het is voor jou een afscheid, maar voor iemand anders weer in het begin of zo.
Of where one doorloost is another one open.
Ja, dat heeft wel iets.
Alleen bij dood niet.
Voor mij in ieder geval, als je heel geloven bent, die denkt, eh...
Ga naar de hemel.
Ja, volgens mij moet je altijd even naar het vagevuur, als ik goed geïnformeerd ben.
Ja, volgens mij is de deur boven, die komt uit op het vagevuur.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

En uit het vagevuur...

Moet je weer op de tast naar de hemel?

Ja, dan kom je in de tweede rondesrecht, zeg maar, als je dat level haalt, dus ik ben in het volgende level.

Ja, en dan is er een hemel, dan is er een hel, en als je naar de hel gaat, dan wordt er vagevuur iets velleren, zeg maar, qua hitte en qua.

Windervaar.

En als je naar de hemel gaat, daar is het heerlijk natuurlijk, want dan kan je ook een beetje bijkomen van het vagevuur.

Maar ik vind het wel heftig, dat gelovige mensen al zeggen van, oh, ik vind het helemaal niet erg om dood te gaan, want ik kom toch in het hemel.

Als je dus weet, ik kom eerst in het vagevuur.

Ja, maar ik stel het vagevuur als wachtkamer bij de dokter, zeg maar, waarom de ramde heen een soort gasbrandje is, maar niet, het is warm, zeker, het is niet comfortabel, maar het raakt jou niet, zeg maar.

Dit is geen wonder.

Het wordt warm, maar het is niet heel...

Onbehaaglijk warm.

Het is onbehaaglijk warm, ja, op een gegeven moment denk je wel, maar dan komt de dokter in die haaltje zo in het heen om toe.

Ja, geloof je dat je in het heen omkomt?

Nee, helaas niet.

Nee?

Nee.

Nee, maar stel dat het heen om te helpen staat, dan...

Oh, ja, ja, ja.

Zeker wel.

Alleen ik vies dat niet van het vagevuur, dus dat zit ik nu nog even op de dokter.

Nee, het is geen keuze, ik kan het niet heen, maar dan doe ik het toch maar niet.

Ik denk dat ik in het heen omkom, ik vind het flauw.

Maar als mens een goed mens geweest.

Ja, vind ik wel.

Oké, mooi.

Ik vind mijzelf geen kandidaat voor de hel.

Nee.

Ik vind de hel...

Ja, ik vind het nogal een plek.

Ja, maar je weet niet hoe hoog die lat ligt, hè.

Nee, ik heb geen idee.

Ik snap je.

Maar kijk, als je de wielbevolking hebt en ongeveer de grofweg de helft gaat naar de heen omkomt.

Ja, maar het is niet.

Wie zegt dat dat zo is?

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

Ik weet niet wat de bedeling is.

Ik kan wel dat heel weinig mensen, maar dat eigenlijk vanuit het varen van iedereen, zeg maar, echt daar gelang iedereen die helving gaat en dan heel af en toe, is er iemand die heeft zich zo goed en leuk gedragen, die zo goed treest voor andere mensen, die heeft geprobeerd om goed te doen.

Ja, dat ben ik wel.

Ik zie mezelf daar wel.

Ik denk dat je dit stukje daarboven als terug gaat zien, dat Peter dan zegt, ja, maar wat je hier zei over jezelf, dat is, ja, dat kan, hè.

Maar gelukkig is dat nog vastgelegd allemaal.

Je maakt een kans op de hemel, maar als je sowieso een paar huppet, gaan we naar de helft.

En wat denk jij?

Wat denk je zelf?

Ik denk van mij.

Ja.

Ik denk dat ik, ja, ik denk wel dat, maar dat komt ook omdat God in m'n hartje kan kijken.

En ik denk dat hij daar ziet dat ik een goed mens ben.

Dus jij komt ook in de hemel?

Ik kom in de hemel.

Nou, dat weten we dan ook weer.

Ja, dat is ook mooi om te weten.

Even nog over, want wat mensen zeggen, dat is ook wel altijd interessant, dat iedereen die doodjes, dat je alles op de wereld kan zien, maar dat lijkt mij heel vervelend.

Ja, daar kan je bij iedereen zo maar kijken, maar dat lijkt mij heel erg naar.

En misschien wens je er op een gegeven moment aan dat je iemand ziet poppen, dat iemand snap je, dat je denkt dat je iemand ziet vermoorden, dat wil ik helemaal niet zien.

Nee, maar ja, toch kan het zo zijn dat God zo het heeft.

Kijk, iedereen, dat vind ik echt de hel.

Dus dan wil ik dus niet naar de hemel.

Ik wil echt de hele dag in hoe andere mensen elkaar vermoorden zijn.

Maar de hel is dus nog, en dan zie je hetzelfde, maar dan met een groot glas, maar dan met een groot glas.

En je bent erbij, dus het is de ene of de andere.

Kijk, zie je dat?

En je vindt het leuk, want je vindt dat je zo ben je dan.

Dat zit in je.

Ja, dus ook een beetje om de hel zitten, in dit geval.

Maar goed, wat we trouwens ook nog even gingen doen in deze aflevering, qua hemel bedoel ik, is terugblikken op de hoogtepunten uit ons podcast carieren.

Ja, heb jij al een terugblikje?

Nou, heb jij een terugblikje?

Ik heb heel veel terugblikjes.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

Maar ik vond een van de, nou ja, dat is meer een soort conglomerat aan terugblikjes.
Dat is de tijd in het hotel.

Ja.
We begonnen in het hotel, dat weten natuurlijk heel veel luisteraars niet.
Ik weet niet of we daar, nou daar legt we best wat veel nadrukken op geloven,
toen we daar op het zuiden op te nemen.
Ja, want eerst gesprek in het hotel was in een lobby en dan moesten we weer naar buiten.
En dan moesten we weer over de gacht en dan moesten we weer door het andere hotel naar binnen.
Ja, het hotel stond leeg, daar hadden ze niets te doen.
En op een of andere manier was er een gebouw tussenin, dat was geen sleutel vanavond.
Dus dan moesten we weer zo naar buiten en dan moesten we langs de andere kant naar binnen.
Tonie-achtig.

Ja.
Ja, maakt niet uit, het was heel koud, we liepen het heen en weer tussen die twee gebouwtjes.
Maar we zaten in een rollshotelkaarmetje echt klein.

Ja.
En eigenlijk, de jongens die hier nu zitten, waren er toen ook heel vaak bij,
iets is ook, de baas.

Ja.
En dan zaten we in dat kamertje, en dan hadden we dat kageltje, een klein kageltje,
dat klinkt dus of er nog een minuut in.

Dat moest aan en uit, aan en uit.
Ik wilde niet zo goed hendelen, jij had het dan koud, ik had het erg warm.

Ja.
Maar de kamertje was heel klein en er was nog een ander hotelkaarmetje, want het was allemaal
net begonnen dat de hele bedrijf zat, helemaal geen geld, het moest allemaal in gratis hotelkamers.
Een hotelkaarmetje zaten mensen te monteren, of gewoon een beetje soort van kantoorachtige
midden.

Ja, maar er kwamen er ook wel eens verdwaalde turisten van bovenaf herinnering, met dat
te neemt en ik dacht, maar hoe zo, hoe zit de hotel?

Ja, er kwamen er drie halve dronken britten.

Ja, dat begreep ik dan nooit zo goed.

Nee, en wat ik lastig vond, ik moest gewoon hartstikke vaak naar de WC, nou dat is
nog steeds zo, maar de WC was in de hotelkamer van de jongens die zaten te monteren.

Ja.
Het was gewoon heel dicht op elkaar allemaal, het was sowieso allemaal heel dicht op elkaar.

Ja, en toen hebben we daar wel hele goede herinnering aan.

Ik ook, zeker.

Juist omdat het zo, het was zo raar met die corona-tijd, het was een leegste aan het hotel,
er waren inderdaad verdwaald, het was zo...

Wonderlijk eigenlijk.

En daar zijn die lijfbankjes ook gestart, dat we op de gacht zaten daarvoor.

Weerlijk wel een keer een zwangeram, een Amerikaanse vrouw die niet wilde wat daarnaast
gingen zitten.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

Ja.

Ik ga er direct bellen, veel plezier ermee, ik ga me ergens anders bellen, you go and call over there please.

Dat jouw hoogtepunt.

Ja, bij die koekenman daar, jesus zegt, het is heel dicht.

En nu was het in Isopia, en natuurlijk heel de corona en al die, die heel dieperiode.

Want die hebben wij allemaal doorgewerkt.

Gewerkt toch?

Jazeker.

Nou, het hele plan ontstond gewoon ook door corona.

Ja.

Ik zou volgens mij een tournee, ik zou met mijn kleine tourneetje iets gaan doen.

Ja.

En dat viel allemaal weg.

Eigenlijk was het podcast, of het enige wat je nog wel heel makkelijk kon doen.

Nou, ik las een interview met Sander en Jaap, en toen was het gewoon het leuk, toen heb ik jou gebeld, of geen sms denk ik, en gevraagd, zou jij dat zien zitten, en toen is Sander

langs gewoon in jouw keuken, en dat was Tietus mij, en we hadden helemaal niet gerekend op Tietus, u had geen taartje, en toen, ja wel, maar we hadden volgens mij broodjes van de Italiaanse dedicatessenzaak mee, en jij had gehakt.

Ja, zo'n dinobroodje.

Jij had gehakt.

Dino.

Ja.

Ja.

Dat is een super van Renzo.

Ik had van die Italiaanse kaas.

Ja, precies.

Ja, precies.

Vegetarisch.

Ja.

En zo zijn we, zo is het gebeurd.

Ja.

Ja.

Zo is het gaan hopen, en zo heeft het twee jaar gehopen, zeg maar.

Er zijn twee jaar gehopen.

Aan één stuk door.

We hebben echt elke week, hadden we gewoon een hele nette opname, ja.

Dus dat is wel, ja, en ik vond de, zo'n festival aflevering ook heel erg leuk, dat we...

Dat kwam geluidskwaliteit, dat is niet mijn mooiste hereniging.

Waarom we daar waren gaan zitten, dat was toch wel weer ongemoord.

Ja, dat wilde gewoon daar naartoe, ja.

Nou ja, we kregen een uitnodiging om daar een aflevering op te nemen, dan zijn we

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

natuurlijk meteen.

Ja, we hadden ook al twee jaar geen uitje gehad, rond die tijd.

Het was ongeveer...

En wat was nooit een uitje gehad?

Nou ja, goed, maar in de coronatijd hadden we, sowieso, ik was nergens geweest al jaren.

Nee.

Toen kwam ik ineens op het zoonfestival.

Nee, dus dat wilden we ook echt wel, echt graag naartoe.

Ja, maar het probleem was, we zaten in zo'n cabine waar de jury ook in zit, daar gingen we opnemen.

Nee, bij de presentatoren, van de conventatoren, ja.

Ja, de conventatoren, ja.

Die zitten er allemaal, en daar komt natuurlijk heel veel geluid doorheen in zo'n bedoeling, want je moet de show volgen.

Ja.

Maar daardoor konden we er helemaal niet overheen.

En er hadden luisterers ook helemaal geen boodschappen aan, waar hadden zij er aan?

Daar wijden, daar zaten.

En met Herrie op de achtergrond.

Het vloeg echt helemaal nergens.

Dat was heel eigenaardig, dus dat was wel supergrappig.

Ja.

En toen zag jij nog, toen ik naar de WC, ik was weer naar de WC.

Ja, de Kwonerskin.

Ja, de Kwonerskin.

En toen heb ik nog gezegd, al lijkt jij zorgen, zei ik nog.

Ja.

Je hebt echt ontdek met z'n hand.

Ja, toen waren ze weer weg.

Ja, dat was wel een beetje hun hand.

En toen zat jij weer te plassen.

Ik zat, zoals altijd, op de WC.

Ja, op de toilet op de grote momenten in de wereldschieten is.

Ja.

Zit jij mee op de toilet?

Ja, met kleine boodschappen.

Grote momenten.

Kleine boodschappen.

Dat is mijn levensmatte.

Maar is dat je highlight?

Zo'n festival?

Nou, dat vond ik wel heel erg leuk.

Ja.

Dat had ik toen wel wel...

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

Goeie schik.

Ja, heel goeie schik.

Ja.

Nee, ik heb eigenlijk...

Toen waren we met Pepe op pad.

Ja.

Ja.

Ja, die zat toen ook heel ongemakkelijk, ik moest die zitten, want daar komt toen helemaal niet anders.

We vasten er niet in dat hoekje.

Ik weet het allemaal niet, maar het was echt toen...

Heel zware paniek.

Ja.

Ja, het was...

Het was echt...

Ja, qua podcast was gewoon...

Je kon er eigenlijk niet naar luisteren, want je hoorde gewoon heel veel hard geluid en dan hoorde je ons in het een beetje door peepen.

En op een heel veel afstand zijn we met een chantaljant, een beetje rond dappen en zo.

Dus je dacht heel...

Oh ja, wie...

Weet je niet?

Dat had ook wel...

Ja, het was echt...

Maar daardoor was het wel heel erg leuk om daar rond te hangen.

Ja.

Ja.

Nee, die twee jaar zijn eigenlijk heel veel dingen die ik heel erg leuk vond.

En de aflevering zelf gewoon vond ik leuk om te doen.

Dus op zich.

Ja.

Ja, alleen maar good memories.

Ja, alleen maar good memories.

Dus afscheid, hoeveel sterren geef je?

Sorry, ik heb een soort van zenuwachtige lach aan mevrouw.

Drie.

Oh ja.

Tim zit erbij, hè?

Ja, maar drie is zo...

Ja, maar dat is omdat ik het niet leuk vind.

Zo, nog niet gekozen.

Niet leuk, maar ook soms wel heel leuk.

Ja.

Ik kan me allebei de kanten heel hard opvallen.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

Het is iets wat heel ambiguus is.

Heel dubbel.

Ja.

Ik ben ontzettend een gewone dier.

Dus ik geef het één ster.

Afscheid betekent altijd weer iets anders.

En ik ben helemaal niet van iets anders.

Dus ik ben heel erg van, oh, laten we gewoon altijd gewoon...

Allemaal zelf te blijven, ja.

Ja, dus ik kom me heel erg voorstel als ik in het vaar gevoel zit en ik blijf gewoon hier.

Oh ja?

Als het is, prima.

Het is een beetje...

Ja, het is wel iets te heet.

Maar goed, af en toe gaat die deur open.

Maar hoe vind je de business naar de hel?

Nee, maar dat zou ik echt nooit terechtkomen.

Nou ja, maar de hemel blijkt nu ook een rotplek te zijn.

Ja, maar daar wen je aan.

Dus als je alles ziet, wen je daar op een gegeven moment aan.

Denk je nou prima.

Dat heb ik ook gezien.

Je zit.

Je zit in het vaar gevoel.

Nee, in het vaar gevoel.

Nee, zoveel company die heeft overal bankjes staan, maar zeker niet daar.

Want het is eigenlijk een deensuniek design, hebben ze.

Zeker.

En design to love, prices to like.

Ja, eerlijke prijs.

Dat is eigenlijk hun...

Dat bedoelen ze.

Ja.

Geen crazy courting, geen Black Friday, dat soort onzin.

Nee, dat is heel goed om dat op te letten.

Als mensen een Black Friday hebben, dan ze denken, je moet altijd een beetje goedkoper zijn.

En wat ze leuk is, je kan je eigen design maken.

Ja, dat vind ik ook leuk.

Die eigen bank kan je ontwerpen.

Ja.

Dus een beetje zoals het jouw uitkomt, dus je denkt gewoon, ik heb acht kinderen en het is leuk als er daar een uitstoolping zit, dat kan je zijn, daar zitten en zo.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

Dus je kan het helemaal zelf...

Ja, even kleuren, je eigen stofje.

Ja.

Ze hebben ook showrooms, dan kan je lekker even gewoon gaan zitten op die banken.

Maar waar hebben ze showrooms?

Nou, dat zal ik je vertellen.

Amsterdam, Arnhem, Rotterdam, Utrecht, Antwerpen en Gent.

Nou.

En?

Dus je kan overal terecht.

Ik kan niet waar genoeg zeggen, ik vind het heel fijn dat ze een snelle leeftijd hebben.

Dat je niet denkt, ik vind het nou rood leuk, maar het is echt een tijd die wordt bezorgd, weet je wel.

Drie jaar later vind ik eigenlijk rood niet meer leuk.

Nee, dat is een risico met een langzame leeftijd.

Ze hebben excellent service en ze hebben hele snelle leeftijd.

En ze hebben nu een nieuwe lancering.

Ze hadden bijvoorbeeld hun modulaire bank Alvred, wat ik een hele leuke naam vind.

Die hebben ze in een nieuwe stof gestoken en ze hebben ook gewoon een hele nieuwe lente collectie.

Dus er is weer van alles te bekijken.

Nou, en ze hebben dus van het zoveelcompanies, per jaar gevraagd aan ons, om toch vooral te zeggen, ik ga een keer naar die showroom, want als je daar bent, dan kan je echt gewoon alles een beetje uitproberen en dan denk je gewoon op, zoals ik het hoorde, leek maar Alvred niks.

Maar nou zie ik Alvred, ik vind het hartstikke leuk.

En dan lopen daar ook allemaal interieur-specialisten rond, dus die kun je ook een beetje helpen.

Ja, die helpen je er ook mee.

Nou ja, zoveelcompany.

De Beaumonde.

Wat brengt de Beaumonde?

De Beaumonde brengt, nou er stond een stukje in over Cher, want Cher heeft weer een, heeft een nieuwe liefde.

Cher?

Oh.

Cher is 78.

Ja.

Uitje.

En die heeft een 37-jarige vriend.

Ja.

Dus dat is 51 jaar, 41-jarige jongen.

Ja, minder dan dat.

41-jarige jongen, ja.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

Maar dat is prima, want dan moet iedereen zelf weten, hartstikke leuk.

Maar hij is een producer en een schrijver en heeft een aantal liedjes nou voor haar geschreven.

Oh.

Dat vind ik nooit zo goed nieuws.

Want?

Nou, als iemand een relatie heeft met iemand en die maakt liedjes, dan heeft de geschiedenis heel vaak geleerd dat een van de twee zich tekort doet.

Want die denkt, ja, het is misschien een mooi liedje, maar ik hou zo van jou, ik vind het toch wel een mooi liedje en het blijkt dan geen mooi liedje te zijn.

Nee, je doet het alleen maar uit liefdachtig.

Ja.

Zo, Clio Lane zegt dat, ja, wat?

De zanger is Clio Lane.

Zoals je thuis bent, moet je eventjes Spotify Clio Lane.

En die had een, het was een hele goeie zanger.

En ik geloof dat Rita Reis niet zo dol op het was, maar het was een soort jazz-zanger.

Ja, die vond het geen jazz, omdat Clio Lane zij-zij al haar improvisaties thuis had geproteerd, maar je had het moeten zelf weten.

Ja.

En zij hadden het waant in de grond bereikt.

En dat moet Rita Reis ook niet weten.

Nee, dan Rita Reis.

Ja.

Maar goed.

Nee, Rita Reis is natuurlijk prima, hartstikke leuk.

Ja, kom eens maar.

En een dochter waar ik altijd denk dat ze bepaardde, dat ze heel in de paarden zit.

Ja, ik weet niet waarom.

Ja, dat denk ik.

Maar goed, dat weet ik niet.

Ja, dat weet ik ook niet.

Maar dat gaat ook helemaal niet over.

Want dit gaat natuurlijk over.

Clio Lane.

En Clio Lane had een man, John Dankworth.

Ja.

En die was bandleider.

Maar er was niet zo'n hele goeie bandleider.

Maar die heeft eigenlijk heel haar carrière een beetje vestierd, heb ik die idee.

Want als zij gewoon vrij was gered, zij bleef maar altijd met die John Dankworth werken.

En als zij gewoon vrij was geweest om met iedereen te werken, heeft ze natuurlijk haar eigen schuld.

Ja, dan had ze meer een mooie link kunnen maken.

Dan had jij nu nog geweest wie Clio Lane was.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

Want jij weet dat nu niet.

Nou, nu weet ik dat nu niet.

En zij leeft nog wel.

En zij heeft bijvoorbeeld een keer een zwolle opgetreden.

Oh.

Ja.

En toen hadden ze gewoon in de zaal.

En toen bleek er zo weinig kaartjes voor gekocht te hebben dat ze in de foyer tafeltjes bij elkaar hebben gezet.

Dat staat erop.

Dat vind ik zelig.

Want zij was echt een ster.

Ja, dat is jammer.

Dus dat is jammer.

Dan komt er een stukje over beste vriendinnen en daar staat ook Patricia Pai.

Patricia Pai is haar beste vriendin en zijn zus.

Yvonne Keely.

Oh ja.

If I Had Words.

Oh, ja.

If I Had Words.

Ja, zij waren toch ook samen.

Ze zullen ook toch ook samen lieten.

Ja, met haar moeder.

Ja.

Dat ze drie, de star-sisters, nee, zoiets.

Ja.

Of de hun-sisters.

Nou ja, die moeder was natuurlijk de sister, maar die noemde ze nog even de sister.

Maar goed, wat zo grappig is, is dat ze zei, goed, ze hadden altijd met elkaar eens.

Yvonne en ik hebben nog nooit een enigheid gehad, zegt ze dan.

Dat kan niet, maar goed.

Ja, maar dat zegt zij.

Natuurlijk komt het voor dat we het niet met elkaar eens zijn, maar dan zegt zij, prima joh, jij je zin, en dan is het voor ons allebei weer klaar.

Handig.

Dus zolang als Yvonne maar zegt, ja, joh, jij je zin, dan is het voor Patricia ook prima.

Ja, ik wil Yvonne's kant van het verhaal ook gaan volgen.

Want dit lijkt me voor Yvonne niet een bergvare situatie.

Maar niet leuk.

Dat is leefbaar.

En dan heeft Fleur Baksmeijer.

Baksmeijer, ja, die schrijft vaker stukken volgens mij in de boomhonden.

Ja, Fleur Baksmeijer, die heeft een diept-interview met Andy van der Meij.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

En ik moet altijd zo lachen met journalisten, sowieso, ik moet lachen met journalisten.
Maar ik moet ook altijd lachen met journalisten als ze vragen, wat heb je nog nooit in een blad over jezelf verteld?
Ja, dat is wel makkelijke vraag.
Ja, ontroel nu iets over jezelf.
Ja, ontroel nu iets.
Als je nog nooit hebt verteld.
Ja.
Dat vind ik zo dom.
Kom maar lekker in.
En dan vraagt ze, wat heeft je jeugd gebracht?
En dan zegt-ie, oei ja, ik heb veel meegemaakt in mijn jeugd.
We hebben politie-invallen in huis gehad, er waren schietpartijtjes, schietpartijtjes.
Een kleine schietpartij.
Ja, zo van schietpartijtjes, dat lijkt een beetje kinderfeest.
Ja, lijkt een beetje kinderfeest.
En dan vraagt ze, en dan vraagt ze aan, dus een vraagt Fleur, vraagt aan Andy, wanneer zijn je voor het laatst sorry?
Vond het ook een goede vraag.
Nou, zegt-ie, dat was gisteren.
Ik had spontaan twee mensen uitgenodigd in het café dat ik aan huis heb.
O, heeft hij ook een café aan huis?
Ja, maar dan...
Dat is een ding aan het worden, volgens mij.
Ja, maar dan ben je voor mij gewoon sowieso af tootvaartvuur in een café aan huis.
Gewoon in je eigen huis, heb je in de garage, heb je een café gemaakt?
Ik vind het leuk.
Ik vind het gezellig.
Ik vind het leuk.
Dat heeft die jonge ogen met die bril.
Hoe weten jonge nou ook alweer?
Daarom gaan we uit elkaar.
Ik begrijp gewoon niet hoe je dat me eent kan zijn dat je het café aan huis zet.
Nou ja, ik vind dat...
Dat vind ik net als mensen die in hun huiskamer een barretje hebben, van bambu zo, zo afgezet met van die...
Oh.
Dat was...
Maar dat vind ik zo raar, ik heb mijn bambu dus uitgezet, maar dan gaat Siri, die denkt dat hij toch doorheen komt, door de hek, die maakt de hek open en die komt toch nog binnen om te vragen, wees er iets aan de handen?
Ik vind het leuk dat Siri ook in onze laatste aflevering van de rol heeft gespeeld.
Nou, daar wil ik best wel afschetvernemen ook voor Siri, want daar heb ik het ook wel een beetje mee gehad.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

Maar waarom vind jij een café aan huis zo erg?

Omdat...

Nou, ik drink dus niet.

Nee, maar je kan ook koffie drinken in een café aan huis.

Nou, het is geen koffiebaar.

Hij zegt niet, ik heb een koffiebaar aan huis.

Zal ik ook eraan vinden trouwens een koffiebaar aan huis?

Niemand heeft een koffiebaar aan huis.

Ons mij heeft een andere even een duimpje.

Nee, die heeft gewoon een café.

Nee, die heeft een...

Sorry, die heeft een barretje.

Maar daar kan je koffie krijgen.

Je barretje heeft een enorm café, die heeft een hele verdieping van zijn huis, is een café.

Ja.

En toen ik...

Maar daar kun je koffie drinken.

Ik weet nog steeds niet of er nou waren of een legend, maar ik vertel het toch, want het is leuk om te vertellen.

Ik weet niet of het leuk om te horen is, maar het is zeker leuk om te vertellen.

André van Duin had de café laten bouwen.

Ja.

En toen zaten ze daarin.

Het was klaar.

Ze zaten daarin.

En ze dachten, ja.

Het is...

Dat miste.

Dat miste iets.

En toen kwamen ze achter.

Het is geroezemoes.

Ja.

En toen hebben ze kzettenbandjes met geroezemoes.

En als ze daarin gaan zitten, zetten ze kzettenbandjes met geroezemoes op.

Ja, snap ik wel.

Snap ik wel.

Ja.

Want...

Het is anders niet echt een café.

Nee, want dan zit je zo met zweer van barkrug.

Ja.

En dan krijg je daarna nog een rekening ook.

Ik vind het...

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

Ja.
Ja, ik kan daar niet over hangt.
Hoe stom ik dat vindt.
Maar goed.
En die had dus mensen thuis uitgenomen.
Uitgenomen.
Had ze niet gezegd tegen Melissa.
Melissa.
Want het is met één eens.
Ja, het is met één eens.
Ja.
En ze kan niet tegen als ineens mensen in het café zitten die ze niet kent.
Ja.
Dan moet ik geen café naar huis hebben, vind ik.
Dan als je het niet tegen kunt als er vreemde mensen in het café zitten.
Nee, dat is wel een beetje het principe van een café.
Ja.
En daar heeft hij achteraf dan z'n kusvraag geboord.
Dat is duksuupensympathiek.
Dus, ja, dit was de Beaumonde dames en heren.
Ze waren natuurlijk zelf met de hele redactie weer overal geweest.
Anders hadden ze weer de hele wereld afgesloten.
Ze hadden weer de hele wereld afgelopen en ze hadden het allemaal zo heel erg naar hun zin gehad.
Veel champagne party?
Ze was in Parijs geweest.
Want het valt mij wel op dat de hoofdredactie die zit altijd in Parijs.
Ja, die hebben we in het buitenland.
Ja, Annelies reeste door Parijs tijdens Paris Fashion Week.
Ja, het zal goed zijn, Annelies.
Maar je moet ook stagiëren sturen ook naar het buitenland.
Parijs, zeker de kans om stagiëren echt wel.
Precies.
Ja.
Nou, dit was de Beaumonde met Andy.
En die weet je met z'n achteren?
Van de meiden.
Van de meiden.
Ja.
Hartstikke goed.
Hartstikke goed.
Dan hebben we het laatste probleem.
In het thema.
Is het een thema?
Abscheid.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

Afscheid.

Oh, jullie zijn toch allemaal wel bijgekomen ervan.

Ja, kom.

Pak lekker ik op koffie.

Ga lekker in je bar zitten, je café zitten.

Kom nu wel van pas.

Ja.

Lieve Av en Marc-Marie.

Ik heb 12 jaar een relatie gehad met iemand die nu een goede vriend is.

Iets wat altijd een ding is geweest tijdens die relatie.

Is dat ik hem vrij moeilijk meekreeg naar dingen die ik leuk vond om te doen.

Zoals uit eten, concerten en verre reizen.

Die dingen gebeuren dan ook zo goed als niet.

Vaak onder de pompan te duur.

Ik heb het al die jaren geprobeerd te accepteren.

Ik deed sommige dingen dan maar met vrienden.

Maar andere dingen wilde ik liever met mijn geliefde doen.

En deed ik dan maar helemaal niet.

Uiteindelijk ging het uit.

En aan mijn kant speelde het gevoel hierin beperkt te worden.

Een grote rol.

Toen de vriend mijn huurhuis uit moest, bleek hij opeens een ton spaargeld te hebben.

Waarmee hij moeiteloos een huis kocht.

Dus dat geld besparen had voor hem wel veel zin gehad.

Maar voor mij voelde het steeds meer...

...als of ik die 12 jaar tijd verspeeld heb.

Want zoals gezegd zijn er wel vrienden gebleven.

Maar sinds we uit elkaar zijn, is de vriend veranderd.

Hij gaat nu opeens wel vaak leuke dingen doen zoals naar concerten.

En zijn algehele houding is ineens een stuk minder neurotisch.

Deze verandering zorgt er niet voor dat ik hem terug wil.

Maar het is wel al langere tijd moeilijk voor mij.

Sinds kort is er nog iets ontdien confronterends bijgekomen.

Hij heeft een meisje ontmoet waar hij het leuk mee heeft.

Maar officieel geen relatie, want hij is niet echt verliefd.

En ze kennen elkaar een maand of vier.

Maar hij gaat volgende maand al met haar op een dure vakantie naar Egypte.

Iets dat ik zelf toen er tijd met de vriendin heb moeten doen omdat hij het niet wilde.

Het probleem is dat het mij niet lukt om blij voor hem te zijn...

...en te accepteren dat de dingen nou eenmaal zijn gegaan zoals ze zijn gegaan.

Ik blijf het maar oneerlijk vinden en ik heb er veel last van.

Mijn vraag is eigenlijk, herkent iemand dit en heeft iemand tips om hiermee om te gaan?

Kan ik de vriendschap misschien toch beter tijdelijk beëindigen...

...totdat ik het in plek heb gegeven of is het realistisch...

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

...om het in de vriendschap te leren loslaten en accepteren?

Ja, het is een verhaal.

Ik vind het best wel veel seriante dit detail.

Zeker.

Dat je in een relatie ongezien een ton spaart.

Waarbij je altijd zegt dat dit is de duur en dat is de duur.

We kunnen niet op vakantie en we kunnen geen leuke dingen doen.

Om tussen een ton bij elkaar te hamsteren.

Dat zou mij al steken, eerlijk gezegd.

Dat iemand achter m'n rug een ton bij elkaar spaart.

Dat vind ik echt heel heftig.

Nou, als ik het zou weten van hij is daarmee bezig...

...dan zou ik denken, oké, dat is blijkbaar zijn project...

...maar ik vind het wel gof dat je uit elkaar gaat...

...en dan blijkt iemand een ton te hebben gespaard waarmee die een nieuw huis koopt.

Wel goedkoophuis overigens, ik wil heel graag weten waarop het staat.

Maar dat vind ik al een ding.

Dat je in een relatie van 12 jaar zo'n project hebt zonder dat te delen.

Dus, wat is jouw?

Nou ja, ik heb het gevoel als ik haar zo beluister...

...dat er gewoon heel veel vrok zit.

En dat vind ik ook niet geheel onterecht.

Het is natuurlijk heel moeilijk als jij altijd moet inleveren...

...in die zin dat je niet mee kon naar...

...of dat je niet samen naar leuke reisjes koelt of naar een concert of een etendje.

Dat dat nu ineens wel kan.

Dus dan, ik snap haar zich beroofd voelen wel een beetje.

En ik vraag me dus ook af...

...zij heeft het overtuidelijk beëindigd van de vriendschap.

Ik zou de vriendschap in ieder geval op een laagpitje zetten.

Ja, ik zou denken...

...wat heb je er in godzaam aan om jezelf dit allemaal aan te doen?

Dus...

Om wat? Om je jezelf wat aan te doen?

Nou, om hier er echt mee bezig te zijn.

Vergeving is een heel groot cadeau aan jezelf.

Dat heeft niks met hem te maken.

Maar daar bevrijd je jezelf mee.

Dus vergeving dingen die je dacht dat er erg waren.

En ik ben nogal een grote vergeving...

...omdat het voor jezelf heel bevrijdend is.

Dus moet je niet voor hem doen, doe het voor jezelf.

Als hij destijds zei...

...ik had gewoon gegeld en ik vind het allemaal te duren...

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

...en ik wil niet op vakantie.
Nou ja, dat was waarschijnlijk ook zo, want hij wilde sparen.
En misschien had hij dat moeten zeggen, van ik wilde sparen.
Maar goed, hij heeft ook gedacht van...
Dat is misschien een beetje raar als ik dat heel erg zeg.
Dus hij liet dat gewoon zoals het was.
Dus ik zou denken, let it go.
Dat wilde hij toen niet met jou doen.
En dat is misschien vervelend om nu te horen.
Maar je hebt het ook heel leuk met hem gehad...
...want je bent jaren bij hem gebleven.
En probeer te kijken naar dingen die je leuk vond aan hem...
...en dat hij lief was.
Want anders blijf je niet drunk bij hem.
En het is nooit verspeelde tijd.
Want je hebt altijd heel veel leuke momenten gehad samen.
Dat is zo warm.
Dat heb ik allemaal voor niks gedaan.
Dat moet je zelf helemaal niet aandoen.
Dat moet je zelf helemaal niet aandoen om dat te zeggen.
Dus ik zou denken, hou de vriendschap Koesterham.
Je kent hem al een hele tijd.
Je bent dollop.
En je hebt heel veel van hem gehouden.
Dat blijft.
Dus ik zou zeker niet dat nu hierdoor voor jezelf laten verpesten.
Want je verpest het voor jezelf.
Dat is waar.
Maar als zij die gedachte gewoon niet uit kan zetten...
...en dat blijft maar in haar opkomen...
Nou zit hij in Egypte.
Nou zit hij weer in een restaurantje.
Dan moet je misschien zeggen van...
...dat ik iets minder met hem omgaan.
Want anders blijft dat vlammetje steeds weer aangewakkerd worden.
Het zal gezonder zijn...
...als ze probeert om zichzelf te laten gaan.
Om te laten gaan.
En te begrijpen dat ze dat niet voor hem hoeft te doen...
...maar dat ze dat voor zichzelf doet.
Ja, dat is het makkelijkst.
Nou het is niet makkelijkst.
Nee, dat is niet makkelijkst.
Maar op papier is dan natuurlijk de beste oplossing.

[Transcript] Marc-Marie & Isa Vinden Iets / Afscheid

Alleen mocht dat menselijkerwijs niet gaan...
...dan zou ik zeggen, richt je gewoon op je andere vriendschappen...
...en laat hem de wereld afrijzen met zijn nieuwe vrienden.
Ja, precies.
Ja, dat gaat toch wel gebeuren.
Nou, dat denk ik wel dat het anders hoeft.
Maar dat is mooi, want dit is de laatste keer...
...en we moeten sowieso niet altijd één zijn.
Nee.
En het is mooi dat we hierin ook onszelf...
En agree to disagree, dat is gewoon heel mooi.
We zijn, ja.
Zullen we nog even de jongens bedanken?
Ja, heel erg graag.
Maar we gaan natuurlijk nog heel veel met jongens werken.
Maar sowieso heel erg dank voor iedereen.
Nou, sowieso iedereen die de IMB heeft gewerkt...
Ja, al jongens en meisjes.
...die vertrouwen in ons hebben gehad.
Bleek helemaal niet terecht achteraf.
Maar toch, dat was super fijn.
Die ons hebben belicht.
Die ons hebben gemicrofoon.
Die ons hebben geregistiseerd.
Die ons hebben geproduceerd.
Laten lachen.
Die we in norm gaan missen.
Nou, ja, niet tot dan dan.
Ja, wel tot dan dan.
Dus met Iza, maar tot dan dan.
Tot dan dan.
Kast met een K.
Want uit een kast met een C kun je niet eten.